

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Biblioteki Jagiellońskiej 4405, k. 92r–92v

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 23

[23] De concordia et rancore.

Quando concordia inter discordantes coram iudicio ordinata fuerit, diuturnus fremitus, homo protestari potest cum iudice et scabinis. Quodsi scabini mortui fuerint, tunc protestatur hominibus fidedignis, qui iudicio affuerunt. ^{<noto a>} Quitquit scabini protestantur aut consignant, hoc iudex cum ipsis debet protestare, simul et confirmare. Sed ubicumque concordia ordinata fuerit extra iudicum, hoc facilius potest probare vir cum sex testibus solus septimus^b, [k. 92v] qui interfuerunt et audierunt et viderunt concordiam esse factam. Ubi concordia et verus fremitus diuturnus coram iudicio confirmata fuerit, si ipsam violat adversa pars, et si vincetur, ut ius declaravit, cum iudice et scabinis, pro vulnere manum et pro homicidio collum. Si autem contingeret, quod alter eam infringeret, hunc tamen emendare cum recompensa oportet, pro vulnere ix talenta, pro homicidio xviii talenta, nisi se possit excusare secundum iuris edictum.

^a ręką komentatora, poniżej rysunek dłoni; ^b w rkps. vii^{us}

[hasła: ugoda, sąd, sędzia, ławnik, samosiódm, przysięga, współprzysiężnik, kara ucięcia ręki, kara śmierci, nawiązka, zapłata, wynagrodzenie]